

Bedrijft Medemblik een 'ander volk eerst' politiek?

Gemeente Medemblik wenst beleid te maken voor 10.000 à 15.000 extra huisvestingsplekken voor arbeidsmigranten, beleid dat eigen inwoners van de gemeente uitsluit.

Binnen de gemeente Medemblik is er al vele jaren een enorm groot woning/huisvestingstekort. De gemeente doet hier weinig aan, maar maakt daarnaast, met spoed, wel op allerlei manieren beleid die, exclusief, duizenden arbeidsmigranten moet huisvesten.

Verschillende vormen van beleid en regelgeving met betrekking tot huisvestingsmogelijkheden zoals b.v. bij agrariërs (chalets, appartementencomplexen, etc., etc.), die onder de noemer 'logies voor buitenlandse werknemers' vergund worden, kunnen met de zelfde wettelijke mogelijkheden echter ook voor de woonbehoeften van de medemblikse inwoners ingezet worden.

Bovendien kunnen dit ook ruime en luxe eenheden zijn en dat hoeft ook helemaal niet noodzakelijk bij een agrariër op het erf!

Onder exact dezelfde voorwaarden, kunnen overal in de kernen gebouwen/appartementen/studio's gerealiseerd worden waar jongeren, starters en andere doelgroepen huisvesting kunnen vinden.

Ook worden er zeer veel woningen, bewust aan de woonfunctie onttrokken en voor de huisvesting van arbeidsmigranten gebruikt.

Dit, ondanks dat het verboden is, zonder speciale vergunning, woonhuizen te laten bewonen middels logies en kamerverhuur!

Bouwwerken oftewel huizen met de bestemming 'wonen' mogen alleen en uitsluitend gebruikt worden door gezinnen, alleenstaanden en duurzame relaties.

Zeer veel woonhuizen worden echter met medeweten van de gemeente illegaal gebruikt voor logiesverstrekking/huisvesting van buitenlandse werknemers.

Handhaving door de gemeente gebeurt bewust niet.

Sterker nog: de gemeente vind het geen enkel probleem om deze woningen middels een vergunning aan hun reguliere functie te onttrekken om zodoende woningeigenaren in staat te stellen deze huizen te gelde te maken door ze kamersgewijs te verhuren aan arbeidsmigranten.

Ter vergelijking: Woningeigenaren die hun woning op deze wijze aan eigen inwoners van onze gemeente (b.v. jongeren) beschikbaar willen stellen krijgen hiervoor GEEN vergunning!!

De gemeente staat dus actief, met speciaal beleid, toe dat veel woningen niet meer beschikbaar zijn voor normale woonfunctie en dus niet meer beschikbaar voor de eigen inwoners.

Dit alles met het motief dat er voor arbeidsmigranten anders geen alternatieve huisvesting is.

M.a.w.: Voor een E.U.burger, van buiten Nederland, die uit eigen beweging hier naar toe komt, moet dus kennelijk alternatieve huisvesting voor handen zijn, en voor de eigen inwoners, van wie sommigen al vele jaren op een wachtlijst staan voor een huurwoning en/of bij koopwoningen steeds achter het net vissen, vind de gemeente alternatieven totaal overbodig.

De soms slechte en illegale verblijf en woonomstandigheden van arbeidsmigranten geven hun kennelijk voorrang op huisvesting.

Als dit een motief is, is het elke burger die op een wachtlijst staat of anderszins huisvesting wenst, aan te raden zichzelf illegaal te huisvesten, want dan worden de woonwensen kennelijk wel onmiddellijk gehonoreerd door lokale overheden.

Dit 'voorrrangs' huisvestingsmodel voor buitenlandse werknemers heeft er toe geleid dat ondernemers deze migranten als verdienmodel ontdekt hebben, er wordt werk gecreëerd speciaal bedoeld voor de doelgroep arbeidsmigranten.

Met de wetenschap dat er in Europa nog genoeg landen zijn met tientallen miljoenen inwoners waar de lonen nog niet de helft bedragen dan de onze, zou je toch eenvoudig moeten kunnen concluderen dat zo'n instroom van werknemers niet oneindig door kan gaan.

Dit huisvestingsmodel zien we overigens ook in de cijfers terug: terwijl arbeidsmigranten in medemblik 3% van onze bevolking uitmaken, zijn b.v. in de periode 01-01-2018 / 31-10-2019 van alle in Medemblik gerealiseerde huisvestingsplekken (inclusief nieuwe woningen) 37% speciaal bestemd geweest voor de doelgroep arbeidsmigranten.

Dit zijn dan alleen de legaal vergunde plekken, als de illegale gedoogplekken ook meegerekend worden, kom je nog veel hoger uit en huisvest Medemblik jaarlijks meer arbeidsmigranten dan eigen inwoners. (bron: gemeente Medemblik n.a.v. raadsvragen)

Wat het bovendien nogal apart maakt, is dat dit Medemblikse beleid (huisvesten op basis van afkomst, herkomst) in strijd is met artikel 1 van de grondwet: VERBOD op discriminatie! Bewoners van binnen de lands- en gemeentegrenzen anders behandelen dan EU-burgers van buiten de landsgrens is niets anders dan discriminatie!

Dit beleid dat inwoners van de eigen gemeente uitsluit en het verkrijgen van een woning door die inwoners lastiger, moeilijker en duurder maakt, kost op jaarbasis ook nog eens vele tonnen gemeenschapsgeld.

Terwijl iedereen die in deze gemeente verbijft of woont gemeentelijke belasting behoort te betalen (OZB-, forenzen-, toeristen- of verblijfsbelasting) wordt, zonder dat er een vrijstelling mogelijk is, deze belasting tot nu toe al jaren heel bewust niet gevorderd bij huisvesters van buitenlandse werknemers.

Daarnaast kost het registreren van arbeidsmigranten, het controleren, handhaven, speciale beleidsambtenaren, inhuur externe expertise (rapporten) ook nog eens veel geld.

Al deze kosten bij elkaar opgeteld belopen ongeveer €400.000,- op jaarbasis, hetgeen per jaar neerkomt op zo'n €400,- per in Medemblik geregistreerde arbeidsmigrant.

Is een gemeente eigenlijk verplicht speciale regelingen te treffen m.b.t. huisvesting buitenlandse werknemers?

Nee, dat is de gemeente niet! Als een EU ingezetene (b.v. arbeidsmigrant) zijn of haar land uit eigen beweging verlaat naar een nederlandse gemeente, is die gemeente absoluut niet verplicht om in huisvesting of een verblijfslokatie te voorzien anders dan alle reguliere mogelijkheden, en anders dan alle mogelijkheden voor de eigen inwoners.

Voor iedere huisvesting- of woningzoekende E.U.burger (NED. of andere nationaliteit) gelden dus dezelfde (grond)wettelijke regels voor huisvesting.

Dit is ook juist het basisprincipe van de EU: iedere EU-burger heeft in elk EU land exact dezelfde rechten en plichten.

Een gemeente kan en mag overigens gerust allerlei beleid maken m.b.t. extra huisvesting en alternatieve huisvestingsvormen, alleen hoort dit ALGEMEEN beleid te zijn, zonder onderscheid tussen inwoners van de gemeente zelf, landgenoten en/of andere EU-burgers.

Het vrije verkeer binnen Europa betekent voor iedereen dezelfde mogelijkheden op de arbeidsmarkt, maar ook DEZELFDE mogelijkheden op de huisvestings- en woningmarkt.

Nu komt het college met nieuw beleid die alleen al in de gemeente Medemblik ruimte biedt voor het huisvesten van 10 à 15.000 arbeidsmigranten.

Beleid dat het mogelijk maakt om in iedere willekeurige kern (groot of klein) 2 grootschalige complexen te realiseren voor in totaal max. 600 personen.

Bovendien kunnen alle illegaal bewoonde woningen tot 2024 gelegaliseerd en vergund worden en daar bovenop mogen alle voormalige bedrijfswoningen/plattelandswoningen ook gebruikt worden voor huisvesting buitenlandse werknemers.

Dus de komende jaren kunnen er nu nog juist heel veel EXTRA woningen aan de reguliere woonfunctie onttrokken worden ten behoeve van kamerverhuur aan arbeidsmigranten.

Waar de komende jaren slechts honderden huisvestingsplekken (woningen) voor de eigen inwoners gerealiseerd kunnen gaan worden, zijn het er duizenden voor arbeidsmigranten.

Om dit door het college noodzakelijk geachte beleid bij de raadsleden te laten landen, worden raadsleden gevoed met (helaas vaak eenzijdige) informatie en rapporten geïnitieerd door het bedrijfsleven.

Deze info wordt door de gemeente/het college meestal selectief gebruikt, om zo het door haar gewenste beleid door te kunnen voeren.

Want naast de info die aan raadsleden verstrekt wordt, spreken wetenschappelijke SEO rapporten b.v. ook over: Een piek in de vraag naar huisvesting op regionaal niveau leidt tot hoge financiële en maatschappelijke kosten, ondermijning van de bestaande sociale cohesie, overlast en (helaas ook) criminele activiteiten, hetgeen lokaal kan zorgen voor onvoldoende balans tussen de maatschappelijke kosten en baten van de inzet van arbeidsmigranten.

Alleen wordt dit soort info niet gedeeld.

Ter vergelijking:

Als er in Amsterdam via airbnb voor 60.000 mensen dagelijks overnachtingen kunnen worden aangeboden is men het er van links tot rechts over eens dat dit ernstig ten koste gaat van de leefbaarheid (60.000 is 'slechts' 8% op de totale bevolking van Amsterdam).

Als in een woonkern binnen de gemeente Medemblik 25% van de huisvestingsplekken bezet worden door arbeidsmigranten is het, volgens sommigen, echter uitermate discriminerend en politiek zeer incorrect om hier qua leefbaarheid wat van te vinden.

Overigens treft de arbeidsmigrant zelf geen enkele blaam, die maakt gewoon gebruik van de mogelijkheden die geboden worden.

Hoe dan wel: Preek niet alleen inclusiviteit maar voer die ook uit! Stop discriminatie door uitsluiting van de eigen inwoners, stop huisvesting op basis van afkomst en nationaliteit, toon enig respect voor Art.1 van de grondwet. Geef iedereen die hier rechtmatig mag verblijven ook daadwerkelijk dezelfde rechten!

Dit huisvestingsbeleid dat nu gepresenteerd wordt, staat met geen woord hiervan in de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen en in het coalitieprogramma, en nu wel in coronatijd buiten de inwoners om proberen in te voeren met 0,0 burgerparticipatie!

Als de leefbaarheid ingrijpend aangetast en bevolkingssamenstelling in kernen ingrijpend aangepast wordt, verwacht je dat burgers daar ook iets van mogen vinden. Ga met de inwoners in gesprek in plaats van uitsluitend ondernemers.

De democratie in Medemblik is onderhand een gedrocht geworden waar 44.000 van de 45.000 inwoners niet meer meetellen en meedoen.

Cees Neefjes PW2010

